

Kelkfoje mal egalvaloras ne; tamen ĝi ĝenerale k propre ne entenas negativan, sed pozitivan ideon. 2 Vortero: ~o (kontraŭo), ~a (kontraŭa), ~e (kontraŭe).

Malakito. Kupra hidrokarbonato konsistiganta belan verdan polureblan ŝtonon uzatan por fari juvelojn, ornamajn vazojn kc.

Malario. Febra malsano, propra al marĉaj regionoj, transinokulita per piko de kuloj.

* **Maleolo.** Osta elstaraĵo ĉe ekstera k interna flanko de piedartiko.

* **Malgraŭ.** Prep. signifanta « neaten-tante kontraŭstarantan ies volon aŭ ian fizikan baron »: *vi eliris ~ mia malper-meso; ni pacience eltenis ~ la mullaj atakoj k malagrablaĵoj Z; ni promenis ~ la pluva.* Kp SPITE. ~ ke. ~ tio ke; kvarkam: *estis ankoraŭ sufiĉe varmego, ~ ke la suno staris jam malalte Z. ~e. ~ tio.*

* **Mallca.** 1 (iu) Konscie malbonfarema kontraŭ la aliaj, deziranta malutilon k malfeliĉon al la aliaj, ĝojanta pro la malfeliĉo de la aliaj: ~a homo, karaktero; *kui intencas fari malbonon, tiun oni nomas ~ulo Z.* 2 (io) Farata kun deziro malutili al iu, malfeliĉigi iun: ~a ago, parolo, intenco; *kui havas ~an celon, ofte perdas sian propran feliĉon Z. ~eta.* 1 Inklina iom mokpetoli sen deziro malutili: ~eta infano. 2 Montranta mokpetoleon sen deziro malutili: ~eta rido, okulo, ŝerco.

Malto. Ĝerminta sekigita greno, ordinaro hordeo, uzata por fabriki bieron.

maltuslanismo 𐤌𐤕𐤔𐤌. Memvola limigo de naskoj, laŭ sistemo de Malthus.

Malvo. Veg. el fam. malvacoj, kun rozviolaj floroj (*malva*).

* **Mamo.** 1 Elstara parto de la brusto ĉe virinoj aŭ de la ventro ĉe bestoj, kiu entenas la laktajn glandojn. 2 Responda parto de la brusto ĉe viro. ~eto, ~pinto. Pinto de la ~oj, el kiu eliĝas la lakto. ~ulo, ~besto. Nomo de bestoj, kies idoj estas nutrataj per suĉado de patrino lakto: *homo, hundo, baleno estas ~uloj.* ~nutri (tr). Nutri per ~o. ~suĉi (tr). Sin nutri suĉante ~on. De ~igl. Senigi idon je ~nutrado por alkitinigi ĝin al ma flua nutraĵo.

mamono Z. (Bb) Personigo de la materiala riĉeco: ~o estas ilia dio.

Mamuto. Speco de grandega elefanto, kovrita per longaj densaj haroj k vivinta en komenco de kvaternara geologia epoko (*elephas primigenius*). ~a (f). Kolosa.

* **Mano.** 1 Ekstrema parto de ambaŭ brakoj de la homo, provizita per kvin fingroj k servanta por kapti k palpi: *etendi la ~on al iu; teni ion per la ~a; kondukti infanon per la ~o.* Vd supo. 2 Tiu sama organo rigardata kiel ilo de agado: *ankoraŭ la gajno ne estas en la ~o Z (= certa) (Vd TRO FRUE); havi ion sub lu ~o (tute disponeblan k pretan); havi pruvon en la ~aB; ekkupti iun kun la peko en la ~o Z (Vd FREŜA); kiel per turno de la ~o (rapidege, subite) ĉio forpasis Z; lasi fali la ~ojn Z (senkuraĝigi) (Vd PARALIZI); energie meti la ~on al (ekpart-opreni en) la labora; peti la ~on de junu-lino (svati); ligi la ~ojn al iu (senigi iun je la libera agado).* 3 Tiu sama organo rigardata kiel ilo de povo, potenco: *preni la regadon en lu ~ojn B; la afero sidas en bonaj ~oj (sub bona gvidado); teni en siaj ~oj la sorton de Z; la sorto de la afero kuŝas en la ~oj (dependas) de tiu ligo Z; fali en la ~ojn (sub la povo) de iu B.* (Kp POSEDI, REGI, DISPONI, MASTRI, ESTRI). ~kavo, ~plato. Interna kava flanko de ~o: *la meĥaniko de la lingvo estis antaŭ mi kvazaŭ sur ~plato Z (tute je mia dispono).* ~supro, ~dorso. Ekstera flanko de ~o. ~radiko, ~artiko. Artiklo de ~o kun brako. ~premo. Gesto per kiu du personoj interpremas al si la ~on kiel signo de amika saluto. ~laboro. Laboro postulanta precepe muskolan penadon kontraste kun cerba laboro. ~uzi. Manipuli ilon per ~o por elfari ion. ~umo. Ekstrema parto de la maniko, kiu ĉirkaŭas la ~radikon, aŭ aparta peco da tolo, punto ks, almet-ebla al la maniko k ĉirkaŭanta la radikon. Ĉirkaŭ ~o. Braceleto. En ~igl. 1 Meti en la ~on: *en ~igi leteron, skatolon al iu Z.* 2 (f) Meti sub la povon de iu: *al mi vin en ~igis (vian sorton komisiis) la diino Z.* Plen ~o. Kvanto, kiun povas enteni la fermita ~o: *plen ~o da greno, da ĉerizoj; (f) plen ~o da (kolkaj) soldatoj.*

* **Manao.** 1 (Bb) Ĉiela nutraĵo donita de Dio al la hebreoj en la dezerto. 2 Sukera substanco eltirita el fraksenselo k uzata kiel laksigilo. 3 (En praaj, totemaj